

[Stein.]

ger og hvad det nu er, som der stadig har været Enighed om i alt væsentligt at holde udenfor, men man unddrog ogsaa en Række store Selskaber fra Lovens Virkeomraade, idet det bestemtes, at Selskaber, hvis Virksomhed var begrænset til Medlemskredsen og ikke gik ud over et Amt med tilgrænsende Amter, skulde gaa fri. Dette betød, at Forsikringsvirksomheder, der arbejder over hele Landsdele, over hele Sjælland, hele Fyn eller største Delen af Jylland o. s. v., gik fuldkommen fri for Lovens Bestemmelser, og der fremkom saa abnorme Resultater, at f. Eks. et Selskab, der havde en Forsikringsbestand paa et Par Hundrede Millioner Kroner — jeg husker ikke Tallet nøjagtigt, men det er ogsaa ligegyldigt —, gik ind under Lovens Rammer, medens et andet Selskab, der havde en Forsikringsbestand, der var 100 Mill. Kr. større, ikke gik ind under Lovens Rammer. I det hele taget laa det saaledes ifølge Lovforslaget, at næppe mere end 10 pCt. af de store Selskaber, maaske knap nok det, gik ind under Lovens Rammer.

For mit Partis Vedkommende har det været en afgørende Forudsætning for Tilslutningen til Lovforslaget, at der paa dette Punkt skete en Forandring, og det er ogsaa lykkedes under Forhandlingerne i Udvalget, selv om det til Tider har kunnet være vanskeligt nok, at finde Forstaaelse for de Synspunkter, vi har ført i Marken. I den foreliggende Affattelse holdes de smaa lokale Selskaber vedblivende udenfor, medens de større gensidige Selskaber deles i to Grupper, nemlig de gensidige Selskaber, der driver Forsikring uden for Medlemskredsen eller raader over en Grund- eller Garantikapital — for disse Selskabers Vedkommende gælder Loven som Helhed —, og andre gensidige Selskaber, om hvilke det gælder, at de ogsaa i væsentlig Grad er draget ind under Loven, idet de baade skal anmeldes, skal have deres Vedtægter godkendt, skal indsende deres Regnskaber og i øvrigt er undergivet en Række forskellige Bestemmelser.

Der er derved skabt en langt bedre Systematik, og selv om Forholdene maaske ikke helt ud tilfredsstillende vore Krav til en Lov som denne, er Resultatet dog efter vor Mening ogsaa paa dette Punkt forsvarligt. Vi har derfor ment at maatte indstille os paa det, som her er naaet, som det opnaaelige. Jeg hører ikke til dem, der er ivrige efter mere Lovgivning. Jeg ønsker ikke mere Lovgivning end nødvendigt og ikke større Indgreb i Erhvervenes Forhold, end hvad der absolut skal til, men skal man have

en Forsikringslov, maa man naturligvis stille sig paa det Standpunkt, at de forskellige Virksomheder skal være Genstand for en ensartet Behandling; og en Forsikringslov, som i det væsentlige kun vilde være en Særlov for Forsikringsaktieselskaber, vilde have været en Urimelighed, ogsaa af den Grund, at Forsikringsaktieselskaberne i Forvejen er undergivet en Række Normer gennem Aktieselskabsloven, medens Andelselskaberne ikke paa samme Maade er undergivet Normer af nogen Art.

Desværre er det ikke lykkedes at faa de i § 66 under d. og e. anførte Selskaber inddraget under Loven, det vil sige henholdsvis de under Justitsministeriets Tilsyn hørende Brandforsikringsselskaber og „Forsikringen af danske Fiskefartøjer“. Det er navnlig de første, de under Justitsministeriets Tilsyn hørende Brandforsikringsvirksomheder, som Interessen knytter sig til. Jeg kan ikke se, at der er nogen virkelig Begrundelse for at udelade dem fra denne Lovs Omraade. Ministeren har i Virkeligheden ogsaa været inde paa, at de burde falde ind under Rammerne. Det Tilsyn, som føres fra justitsministeriel Side, er af en ganske anden Karakter og har et ganske andet Formaal end det Tilsyn, som skal føres efter denne Lov. Her drejer det sig om et forsikringsteknisk Tilsyn, for Justitsministeriets Vedkommende forfølges der helt andre Formaal.

Vi har, som sagt, ikke kunnet opnaa at faa disse Selskaber med ind under Lovens Rammer, men Handelsministeren har stillet i Udsigt, at han vil optage Forhandlinger med Justitsministeren om en Ordning ogsaa for disse Selskabers Vedkommende, ikke blot saaledes, at de i det Omfang, som er rimeligt — og her maa der naturligvis tages visse Hensyn til det allerede bestaaende Tilsyn —, inddrages under denne Lov, men ogsaa saaledes, at man i det hele taget tager Brandforsikringernes Stilling i Betragtning, saa at der ikke her bliver Tale om en Monopolvirksomhed, men at de Begunstigelser, som de under Justitsministeriet sorterende Selskaber har, ogsaa eventuelt kan udvides til andre Selskaber. Jeg tager dette ikke blot som et dødt Ord, men som et Tilsagn fra den højtærede Minister om, at der virkelig vil blive sat et Arbejde ind for at løse dette Spørgsmaal.

Paa et Lovgivningsomraade som dette — og det er jo et meget vigtigt Omraade at lovgive paa — vil det i det hele og store være naturligt, at man i det væsentlige indskrænker sig til at fastlægge det, som jeg vil kalde almindelig god Forretningsbrug,